

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 2 Ianuarie st. v.

Tiparul se ia drept una din cele mai folositoare invențiuni, și ar fi fără îndoială foarte riscată încercarea de a schimba opinia ce și-a format-o societatea noastră modernă despre înfrățirea lui binefăcătoare. Cu toate acestea, cel puțin în anumite împrejurări, tiparul este o calamitate socială. Căci nu numai gândul bun, nu numai adevărul, ci și gândul rău, și eroarea străbate prin mijlocirea lui mai repede în cercuri largi, nu numai rîvna cea bună, ci și subversiunea se propagă prin el. Este adevărat, că în împrejurări normale propagarea gândului rău, a erorii ori a tendențelor subversive e tot atât de folositoare ca propagarea gândului bun ori a rîvnei bune. Căci o societate sănătoasă respinge gândul rău, eroarea și tendința subversivă, precum respinge ori-și-ce organism sănătos tot ceea ce nu priesece bunei lui stări, și este bine ca răul să se propage cât mai curând, pentru-ca să fie cât mai curând respins. Pentru o societate sănătoasă tiparul e dar' în adevăr în toate împrejurările folositor, și numai folositor. Nu tot astfel și pentru o societate pornită spre decadentă. În asemenea societăți există o deosebită înclinare spre tot ceea ce-i este nepriincios, astfel și gândul cel rău nu este respins, ci străbate și se menține ca ceva adaptat cu stările sociale.

De aceea în societățile pornite spre decadentă tiparul grăbește procesul de discompunere socială.

Trebuie neapărat să ne reamintim aceste adevăruri, când vedem ușurința diarelor maghiare în ceea-ce ne privesce.

E fără îndoială ceva nesănătos în viața patriei noastre. Precând țările apusene, constituite după naționalități, sunt preocupate numai de interese de dezvoltare, la noi cea mai de căpetenie preocupare este conservarea și consolidarea națională. Trăind împreună, trebuie neapărat să ne aflăm în luptă unii cu alții și să rămână mereu treaz fiesce-care dintre noi, pentru-ca nu cumva să i se suprima naționalitatea. Câtă vreme există această încordare, sîntem împedecați în dezvoltarea noastră, căci o mare parte din puterile noastre se consumă în lupta pentru existență.

Pentru-ca să pună capăt acestei nenorocite încordări, Maghiarii au urzit planul de a preface Ungaria într'un stat național maghiar. Și fără îndoială încordarea ar trebui să înceteze atunci, când nu ar mai fi în Ungaria decât o singură naționalitate, cea maghiară. Deocamdată însă tocmai accentuând tendințe de a suprima celelalte naționalități, Maghiarii fac ca încordarea să fie cu atât mai mare. Și dacă națiunea maghiară nu va fi avînd destoinicia cerută pentru realizarea planului conceput de ea, tendința de a preface statul ungar într'unul maghiar e bolnăvicioasă și nu poate să ne ducă decât la un cataclism social.

Noi sîntem de părere, că nu are na-

țiunea maghiară această destoinicie, și de aceea combatem tendința și susținem principiul, că în Ungaria dezvoltarea pacinică nu se poate asigura altfel decât prin crearea unui modus vivendi suportabil pentru toate elementele, ce constituiesc statul.

Avem dar' și noi o tendință: tendința de a accentua caracterul poliglot al statului ungar.

Întrebarea e acum, care din aceste două tendințe va determina dezvoltarea dreptului public al statului ungar? Fără îndoială aceea, care se va pronunța în cercuri mai largi, cu mai multă energie și în mod mai constant.

Am țis în mai multe rînduri, că după a noastră părere, Maghiarii vor trebui mai curînd ori mai târziu să renunțe și ei înșiși la tendința lor. Forța împrejurărilor îi va silii, făcîndu-i să simță, că planul conceput de dînșii nu se poate realiza.

Vorbind despre relațiunile dintre noi și Sași, am arătat, cum prin o acțiune politică în sensul propriu al cuvîntului nu vom pute să obținem această renunțare. În dieta Ungariei, diceam, nu se va pute rezolva conflictul dintre noi și Maghiari. De ce? Fiîndcă sîntem destul de înțelepți, pentru-ca să înțelegem, că nu vom pute crea în acea dietă o majoritate în sensul tendinței noastre și că, minoritate fiind, nu vom pute să convingem majoritatea prin argumente abstracte.

Pentru-ca rezolvarea să se poată face potrivit cu interesele țerii, trebuie să fi străbătut mai nainte în cercurile maghiare convingerea, că nu este cu puțință prefacearea Ungariei în stat național maghiar. Ear' această convingere nu o vom produce noi nici prin articole de ziare, nici prin discursuri rostite în parlament: o produc însă masele poporului, care, în ciuda tuturor opintirilor guvernului, merg înainte pe calea lor firească.

Sînt acum câteva săptămîni, un țiar din Cluj le-a făcut cetitorilor sei o dare de seamă despre respîndirea limbilor în Ardeal și a constatat pe baza datelor oficiale, că în Ardeal sînt 114,165 Maghiari și 90,970 Germani, care vorbesc pre lîngă limba lor maternă și pe cea română, însă numai 60,000 Români, care vorbesc și pe cea maghiară, în vreme ce 1.074,141 vorbesc numai românește.

Acest adevăr exprimat în cifre trebuie neapărat să producă efectele lui, ear' aceste vor fi cu atât mai hotărîte, după-ce Maghiarii se vor fi convins, că cei mai zeloși susținatori ai cauzei române sînt între cei 60,000, care pre lîngă limba lor maternă cunosc și pe cea maghiară.

Nu sîntem noi Români accesibili pentru maghiarism, și convingerea, că în adevăr nu sîntem, o vor produce-o în cele din urmă masele poporului nostru.

Această enunțaiune a noastră a fost restălmăcită de ziarele maghiare, ba chiar de cel mai de frunte dintre ele, de „Nemzet“.

Reproducînd în traducere inexactă părți din articolul publicat de noi, ofi-

ciosul ajunge prin interpretări false la concluziunea, că stăruim pentru revoluțiune.

„Pe cât se vede din acest extras, — închee „Nemzet“, — concluziunea este, că cestiunea română nu o va rezolva dieta, ci masa poporului, ceea ce arată destul de clar caracterul mijloacelor, la care avisează „Tribuna“.

Dacă „Nemzet“ crede, că este în interesul țerii, ca opiniunea publică maghiară să fie astfel informată despre cele ce se ție la noi, atunci, în adevăr, tiparul este o calamitate socială pentru patria noastră.

Revistă politică.

Sibiu, 2 Ianuarie st. v.

În dieta Ungariei s'a luat la 12 Ianuarie n. sub desbatere budgetul ministrului de agricultură, industrie și comerț. La desbatere au luat parte până acuma guvernamentalii Juliu Horváth, Alexandru Ullman, contele Alexandru Károlyi și opoziționalii Luca Enyedi și Paul Liphay. Horváth ție, că cestiunile economice nu se pot rezolvă din punct de vedere al partidelor, el admiră pe un Adam Schmith, precum și succesele cele mari ale scoalei de Manchester și înțelege chiar și unele adevăruri ale politiceii agrarie. Acolo însă, unde țeara trebuie să urmărească o politică de economie maghiară și corespunzătoare intereselor națiunii maghiare, acolo el numai pe acea politică o ține de potrivită, căreia i-a dat Szechenyi un avent mai mare, și el e convins, că deși întărirea ideii de stat numai prin o anumită administrație de stat se poate efeptul, totuși aceea numai prin o adevărată asimilație se poate ajunge cu desăvîșire, și nu este nici un teren mai potrivit pentru asimilarea raselor deosebite, a națiunilor și chiar a statelor, ca terenul economic. Acele interese, cari leagă pe locuitorii de diferite rase și limbi de țeara aceasta, nu sînt satisfăcute totdeauna și pentru toți numai prin o administrația bună. Reflectează cu privire la aceste la Fiume și vorbind despre comerțul Brașovului și al Sibiiului ție, că ridicarea acestor orașe stă tot atât în interesul statului cât și al Sașilor! Reflectînd în general la unele defecte în economie, își încheie vorbirea și primesce budgetul ministrului de comerț.

Continuarea desbaterei va urma în ședința viitoare.

În ședința de alaltăieri a dietei croate banul Khuen-Héderváry a excelat prin un discurs, în care a ridicat în nori pe maestrul Tisza. Ansă la a cel discurs i-au dat expunerile deputatului Dr. Frank în cestiunea indemnitații. Banul a afirmat, că acela e cel mai bun amic al regatelor noastre, care ție: că el va efeptul respectarea legilor din vigoare și în cazul acela, dacă spre aceea ar trebui să se folosească de mijloace drastice. Și ceea-ce ministrul-presedinte a exprimat în dieta comună, el o repetează publice în această dietă, deoarece datorința legală îi impune de a veghia, ca legile din vigoare să se respecteze. După un discurs de a lui Miskatovici proiectul de indemnitate s'a primit cu majoritate spre desbatere specială.

Cestiunea egipteană se învîrtesce încă tot prelungă propozițiile franceze. O

telegramă a țiarului „Tems“ constatează, că acele sînt cele mai împăcătoare. Divergențele s'ar reduce la următoarele trei puncte: 1. Franția voiesce un împrumut de 9 milioane sterlingi. 2. Franția insistă prelungă despărțirea de cătră Daira și Domane și nu vrea, ca Daira și Domanele să influințeze asupra băncii din Anglia. 3. În fine Franția respinge propunerile engleze cu privire la solvirea intereselor pentru datorile existente și propune în schimb dare specială pe cupoane. Ear' „Politische Correspondenz“ vrea să șie, că contra-propunerile Franției în London, nu le cunosc încă officios, numai confidențial, și Englezii sînt gata la tot soiul de concesii, numai să poată ajunge la o bună înțelegere.

Despre politica colonială a lui Bismarek ție „Times“, că între Anglia și Germania pot obveni cestiuni singuratiche delicate; pentru neînțelegeri serioase însă nu sînt motive. Anglia e deobligată, de a respecta drepturile legitime ale celorlalte puteri cu privire la extinderea colonială. Anglia totdeauna a privit-o pe Germania, ca pe asigurața păcii europene, de aceea nici întreprinderile de colonizare ale Germaniei nu pot da ansă la neliniștiri din partea Angliei. — Țiarul „Standard“ observă, că e ridicul a te certa cu Germania din cauză, că a cuprins ceea, ce Anglia ar fi putut cuprinde înaintea ei. Nimic nu-e mai dejositor pentru o națiune, decât jalușile vage și nepractice.

De aci se vede deci, că declarațiile cancelarului de fer, făcute în ședința de Sâmbătă a Reichsratului, în cestia politiceii coloniale, au fost cu căldură întimpinate de cătră presa engleză chiar. —

Din Belgrad se comunică țiarului „Neue freie Presse“, că în Vranja și Propulje au fost invasiuni mai mari de Arnăuți. Mai multe posturi au fost omorite, localitățile Velopolje, Pupa-vaci și Kastras s'au devastat și s'au rînit mai mulți Sârbi. Gendarmeria sârbească a urmărit pe Arnăuți până la localitățile tuscesci Recica și Mocoici. Invasiunile acestea, cari s'au repetat în mai multe rînduri la sîrbătorile noastre, au produs mare iritațiune în grănițeri. Guvernul a ordonat întărirea cordoanelor dela fruntarie și a expedit trupe la punctele amenințate.

Correspondențe particulare

ale „Tribunei“.

Mercurea, în 10 Ianuarie 1885.

Marea luptă spirituală, în care se află poporul românesc, ne-a scos și pe noi din letargia de mai nainte. Și nici nu se poate altcum. Aceasta nu e o luptă personală, e o luptă națională, e grozavă și crâncenă lupta pentru existență. Această luptă e cu atât mai periculoasă, căci inimicii nostri poartă față de noi o tactică răutăcioasă. Șciînd ei prea bine, că numai prin cultură și morală poate domni cineva, se nisuesc a ruina materialmente pe Români, a le face imposibil, odată sărăciți, a mai suporta spesele culturii lor naționale, ca în fine să poată ataca pe față ori-ce institut, care garantează existența acestei culturi.

Scoala deci ne va fi mîntuirea, căci ea ne va da oameni inteligenți, cari vor continua odată lupta pentru existență; pentru ea trebuie dat crucerul cel din urmă.

Aceasta a avut-o și inteligența română din Mercurea în vedere, când a arangiat în 7 Ia-

Făgăraș, 30 Decembrie 1884 v.

nuarie st. n. un bal împreună cu o reprezentațiune teatrală, al cărui venit s'a destinat pentru scopuri filantropice-culturale. Poate că acest scop sublim a atras un public numeros și ales atât din loc, cât și dimprejur, fără deosebire de naționalitate.

La 7 oare seara s'a început reprezentațiunea teatrală. Mai întâiu ne-au însuflețit dl V. Branisce cu declamarea poeziei „Peneș Curcanul,” pentru care a sperat frumoașe aplauze.

A urmat apoi bucată teatrală „Cinel Cinel.” Să nu-și închipuiescă nime, că doară ar fi fost nisece artiști și artiste, cari au predat această piesă. Nici decăt! Au fost numai nisece copile micuțe, în frunte cu dl învățător Babeș. Dar' chiar pentru aceasta, meritul e cu atât mai mare.

Siguranța, cu care au pășit aceste fetițe înaintea publicului, mai mult însă glasul lor cel ângereșc, au pus publicul în uimire. Cu deosebire scena, în care au cântat fetițele, cuvintele:

„În genunchi toți cu sfială

Fii acestui scump pământ,

Căci coroana triumfală

Ese dintr'un vechiu mormânt.”

au făcut să tresară inimile și să bată mai răpede ca de obicei.

Mare efect a făcut și d-șoara Aurelia Greavu cu declamarea poeziei „Două bătăne.”

Nu e de tăgăduit, dl învățător Babeș își are meritul seu; a aduce pe aceste copile de 10—12 ani așa departe, ca să joace piesa „Cinel Cinel” fără nici o eroare. Dovedește, că acest învățător posedă perseverență și energie. Dar' aceasta încă e constatat, că și creșterea din casă, care o posedă aceste fetițe, i-au venit dlui Babeș întru ajutor. Eată o împregiurare, care merită toată atențiunea fie-cărui părinte.

Dă-i la copil în casa părintească o creștere morală, și atunci și scoala își va pute împlini chemarea ei; fără basa această morală și pălătura, care i-o dă scoala, va rămâne pururea unilaterală.

A urmat apoi petrecerea cu dans, care a durat până la ziua cu cea mai mare inimă. Mulțumită acelor tineri din Sibiu, parte juristi, parte teologi, cari au contribuit cu prezența lor la înfrumusețarea balului.

Aceasta ne dă o dovadă, că și în seminarul „Andreian” începe a sufla un aer mai acomodat timpului în care trăim, care face teologilor posibil, a se cultiva și pe terenul vieții sociale.

O ținem de o sfântă datorință, a mai aminti aici de un bărbat din opidul nostru, care și acum, ca totdeauna, a luat inițiativa și a fost motorul și factorul principal pentru reușita acestui bal. Acest bărbat e dl George Popp, comerciant în Mercurea, un om, pătuns de cele mai curate și nobile simțimente, pururea gata a da mână de ajutor la ori-care întreprindere națională.

Mercureanul.

Foiața „Tribunei”.

Convorbiri din Cernăuți.

Trăiască libertatea, eu voi să merg călare

Pe câmpul lui Filaret, pe munți și chiar pe mare.

Acestui poet de fericită memorie se vede că-i sburda, dacă voia să călărească și pe mare, și eu admir mai mult aventul calului nădrăvan, decât al bietului poet, care nu mă îndoiesc, că în scurt trebuie să-și fi rupt capul, dacă în adevăr a întreprins călătoria sa fantastică. Ca să nu 'mi se întempe și mie așa ceva, am hotărât să mă feresc de ori-ce mărtogă și să umblu mai bine pe jos ca toți poezii bucovineni, cari nu se aventă nici odată, ci rămân frumuseț cu musă cu tot pe pământ.

Am apucat-o deci pe jos, și am început a cutriera cele strade, așteptând să întâlnesc vre un creștin, cu care să mă pot lua de vorbă, dar' par'că perise sămînța lor, căci nu aușiam decât jidoveșce.

Nu petrecusem timp îndelungat în Bucovina și de aceea multe 'mi se păreau nouă în oraș. Palaturi frumoase și strade curățate, piețe mari și pavate, o grădină publică mare, și altele mai mici, toate pline de lume străină de mine și de gândurile, ce îmi frământau crerii.

— „Voinici oameni trebuie să fie Românii din Cernăuți, dacă în astfel de împregiurări își mai conservă naționalitatea lor”, borborosiiu eu uitându-mă la lume.

— Ba, bine că nu! îmi răspunse atuncia nu glas, și mă pomenii înbrațele unui prieten

Mă aflu pe drumul țerii dela Făgăraș spre apus, grăbind călășii să ajungă cât numai se poate mai iute la locul cu scopul călătoriei. Am ajuns. Erau șese oare seara. Deodată dau față cu edificiul frumos al scoalei centrale grănițeresci din Voila, care de astă-dată era splendid iluminat, dovadă că avea să se întempe în el ceva mai însemnat. O mișcare veselă se simția și pe strade și în casele poporenilor Voileni, cari primiau oaspeți din toate părțile, pentru-ca la olaltă să participe la „producțiunea literară” dată de corpul didactic din loc împreună cu unii tineri iubitori ai științei din giur.

Da! așa a fost: corpul didactic al acestei scoale, model între scoalele ținutului nostru, având în vedere, că pentru ajungerea cât se poate mai perfectă a scopului educațiunii școlare, sunt de lipsă și mijloace materiale, în folosul scolarilor miseri a arangiat a treia și de Crăciun (27 Decembrie v. a. tr.) cu sucursul și al altor tineri cu simț o producțiune literară împreună cu joc, care a reușit preste așteptare, deși a fost prima încercare de felul acesta. Inițiativa a luat-o dl învățător diriginte George Dobrin spriginit de preotul și notarul Șerban, cum și de alți bărbați vrednici din comună.

Programul, publicat deja în foile române, a conținut discursuri, disertațiuni, cântări corale, declamațiuni, dialoguri și teatru. Materialul mult, a fost bine ales și întocmit și cu succes executat.

Din aceste demne sunt de amintit discursul dlui diriginte școlar George Dobrin, în care arată, că au trecut timpurile, când popoarele cele mai mari în număr erau mai puternice; astăzi acele popoare înaintează, care sciu mai multă carte, de unde și la poporul român necesitatea de scoale, și încă de scoale bune pentru cari trebuie și mijloace. Frumos a disertat și dl Nicolae Ș. Șerban, jurist la Pesta, „despre femeia română,” o temă aceasta, pe cât de grea și însemnată, pe atât mai cu interes ascultată. Cu entuziasm și deplină prezență a declamat învățătoarea, d-șoară Sofia Gila, „Deșteptarea României” poezie de dl Bolintineanu. Nu mai puțin dl Gavrilă Pop, diriginte scoalei grănițeresci din Lisa „Sentinela română” poezie de V. Alexandri. D-nii Ioan Muntean și Nicolae Ludu, învățătri au executat piesa teatrală „Arvinte și Pepelea” comedie cu cântece într'un act de V. Alexandri cu bun succes. Elevii scoalei au executat un „Dialog” din viața școlară, instructiv pentru acei părinți cari nu proved copiii lor de scoală cu recuisitele de lipsă pentru promovarea cu succes a învățământului, din care poporul Voilean, în număr mare adunat aci, a putut învăța mult despre datorințele lor față de copii. Între copii au excelat fetițele, o urmare naturală a înfrunții binefăcătoare a instituirii postului de învățătoareasă la scoala aceasta.

După producțiune a urmat petrecere socială cu joc, care a ținut până dimineața în țori de țori.

Public a fost ales: preoți, notari, învățători din cele mai îndepărtate locuri; corpul oficerilor încă a fost reprezentat. Din Făgăraș am văzut numai pe prea onor. d. protopresbiter emer. Petru Popescu cu familia.

Venitul după cum am înțeles e frumuseț. La timpul seu, când cu darea de seamă a comitetului cred, că se va și arăta.

Astfel de producțiuni, cari contribuiesc mult la viața socială a poporului și cari aduc și oare-care venit, de ceea-ce fie-care scoală are lipsă pentru ajungerea scopului ei, sunt recomandabile, și unde se întempe asemenea producțiuni, acolo e semn de viață.

Începutul s'a luat pentru aceste întruniri în Făgăraș prin societatea „Progresul.” De aici s'au lăfit și în provincie. Cu D-șeu înainte! A.

Cluj, 1 Ianuarie 1885.

„Acum se încerca cruzii în orbia lor trușie. Să ne răpească limba, dar' morți numai o dăm.”

A. Mureșanu.

Ne este cunoscută tuturor tendența de maghiarizare a primarului din Cluj Haller, aplaudată de cele 3 țiare maghiare din loc. Scim cu toții că acești fanatici nefericiți nu doresc nici mai mult, nici mai puțin decât stingerea limbii române de pe fața pământului acestei patrii nefericite. Spre acest scop se adună la sfat în locurile oficiilor publice chemate a face fiecărui cetățean dreptate fără deosebire de naționalitate. Aduc sentențe de moarte asupra scumpei noastre limbi. Și că nu le și executează este meritul neputinții! În cruda lor orbiă ajung până la absurditate. Aleg în fruntea întreprinderii lor nefericite pe prefecți și subprefecții comitatelor și-i silesc se tragă la carul cel păcătoș al lor. Se silesc a constitui întreaga societate maghiară în reuniune de maghiarizare sub cuvânt, că statul nu e chemat a duce în deplinire „acest lucru necesar pentru binele patriei”, provoacă pe măestrii lor să primească cât de mulți elevi români spre instruire dar' se grigească bine, ca precând se vor elibera de calfe să fie maghiarizați. Provoacă pe proprietarii lor de pământ ca să-și alunge servitorii de român și să-și înlocuiască cu Sécui, cari nesciind româneșce vor fi în stare a maghiariza comunele româneșce unde vor servi. Precând de o parte pun în mișcare spre scopul maghiarisării întreaga societate maghiară dela primul magnat până la cel din urmă cărpaci maghiar, de altă parte protestează cu energie contra societății „Carpații români” din Craiova și atrag atențiunea consulatului austro-ungureșc dela Bucuresci să împedece activitatea acestei societăți în Ungaria, căci ei, nu se amestecă în afacerile României, ca și cum societatea S. Ladislau care se ocupă cu Ciangăii din România fără nici o scrupulositate n'ar fi în Ungaria, deci nici România să nu se ocupe cu Ro-

mâni de aici, căci ei sunt chemați a-i fericii. Primarul Haller, despre care se țice, că studiând în gimnasiu era Neamț adevărat, vrea să-și înșchimbe numele în Halász (pescar dela ocupațiunea sa de predilecțiune că prescuiesce după Maghiari și pe unde nu a fost de când e lumea). El e de părere, ca să ne lase limba deocamdată în biserică, ca să ne putem ruga lui D-șeu până vom învăța rugăciunile ungureșce. Să vorbim și acasă, când nu ne aude nici un Ungur. În societate publică și la tribunale însă numai ungureșce trebuie să vorbim. Dacă nu vom vră cu buna, atunci ei (Maghiarii) ne vor constrânge chiar cu forța, căci la ei este dreptul și puterea! Aceste cuvinte le-a rostit primarul Haller, care s'a scoborit de pe catedra Universității ungureșce din Cluj ca să pună în praxa principiile de drept ce le-au propus fiitorilor conducători ai destinațiunilor nefericitei Ungarii. Dacă un Haller vorbește așa ce poți aștepta dela elevii lui?! În alt stat, unde domnește dreptatea, pe un fanatic ca și acesta, care în calitate de primar al unei cetăți — unde sunt 4, 5, mii de Români și încungurur cu sate curat româneșce — amenință cu forța pe cel ce nu se va maghiariza, 'l-ar' lipsi și 'l-ar' pune la umbră pentru abus cu puterea publică! La noi așî mâne îl vor decora cu cruci de aur pentru merite!

După Haller și conșoții, noi Românii din Ungaria și Transilvania sîntem destinați la pierire. Dacă nu ne vom supune de voia bună, va trebui să ne supunem forței! Și cu acest princip statoric de primarul Haller ni s'a încheat anul domnului 1884.

Ce ne va aduce anul 1885 nu sciu! Atâta sciu că nu vom peri! pentru că:

„De n'a perit Românul, când trei se obligară

Prin bule rușinoase cu negru jurământ,

Să-l țină în sclăvie a duce țile-amare

Lipsit precum de drepturi, așa și de pământ.”

Acum nu va peri! căci el încă e parte întregitoare a gintei latine, despre care țice marele Alexandri, că reprezentează pe D-șeu pe pământ! Vor perii aceia, cari înștrăinează pe toți de cătră ei prin brutalitățile lor, dacă vor urma a face ca până acum.

Și cu această speranță pășim preste pragul anului nou!

După-ce însă primarul Clujului dimpreună cu fanaticii dela foile maghiare din Cluj, umblă dela un capăt al țerii până la celalalt căutând pe cine să înghiță, deși sînt convins în sufletul meu, că ostenelele lor vor fi fără nici un rezultat, pentru-că Românul nu se reneagă nici odată și deși sînt sigur că Sécuiul, care va veni de servitor la proprietarul maghiar cu scop să maghiarizeze comunele româneșce, în scurt timp va trebui să învețe el româneșce, dacă va voi să trăiască între Români și deși sînt sigur, că Sécuiul, care va veni între Români cu numele de Gobé Tivadar, în curând va fi Toader Sécuiul,

— Nu vei fi fiind, dar' nu am ce-ți face. Poate te vei bucura, dacă îți voiu spune, că dacă nu avem foaie politică, avem pentru aceea foi literare.

— Bravo, asta e frumos, cu toate că mă mir foarte mult, că pe la noi nu sînt cunoscute. Trebuie să mărturisesc aceasta spre rușinea noastră.

— Rușinați-vă dragii mei, că aveți și pentru-ce vă rușina!

Și cum se chiamă foile, dacă e voia să întreb?

— „Aurora”, „Candela”, „Steluța...” Cea dintăiu este o revistă lunară, științifică-literară, care apare în patru luni odată.

— Mare minune, și eu să nu o cunosc! Cel puțin la redacțiunea „Convorbirilor literare” n'a venit nici un număr.

— Și cu tot dreptul! Așa li se cuvine „Convorbirilor”. Redactorul nostru e om cu minte. El scie, că cei dela „Convorbiri” sînt nisece guriș neîmpăcați, care se înhață de toată scrierea, și o critică, și o scarmenă de o fac ferfeniță. Presimțind aceasta, redactorul nu trimite fecioreasca sa „Aurora” pe mâna acelor sêlbateci, ca nu cumva să facă vre-un atentat asupra ei, căci el preferă să trăiască cu toată lumea în bună pace. Veți, veți, ce perdeți voi, dacă nu aveți astempăr!

— N'ai pute să-ți arăți câteva numere din „Aurora”?

— Bucuroș! Eată-ne ajunși lîngă locuința mea. Să intrăm în lăuntru. (Va urma.)

din tinerețe, care mă strivia cu îmbrățișările lui.

— Dar' bine, ce cauți pe la noi dragă? mă întrebă el.

— Oameni! răspunsei. Veți, sînt liber câteva țile, și am venit să mă ved, ce faceți și cum vă proslăviți voi pe aici, căci pe la noi nu mai aușim nimic despre voi, par'că ați intrat în pământ.

— Mare minune! se vede că nu cetesci diarele noastre.

Bravo! va să țică aveți țiare româneșce, și eu, care mă interez atît de mult de starea voastră de aici, nu sciu nimica!

— Româneșce? Cine 'ți-a spus că sînt româneșce? Nu, noi avem o mulțime de țiare nemțesci și chiar polăcesci și rusesci, care scriu despre noi; de-a dragul să le cetesci. La ce să ne batem dar' și noi capul cu astfel de fleacuri? Și apoi pe la noi nu e ca pe la voi; trebuie să depunem o cauțiune, care garantează, că redactorul nu va sări gardurile politice, și ai văduț tu Român să nu sară gardurile? În sfîrșit nici parale nu avem.

— Da bine, boierii?

— Boierii pe la noi nu sînt ca boierii poloni sau ca cei vechi; ai noștri nu au vreme să cugete la astfel de nimicuri. Ei pun țeara la cale, fac drumuri de fer, formează bănci, fac vênaturii, joacă...

— Destul, destul! *tout comme chez nous!*

— Nu sciu dacă e așa ca pe la voi, dar' sciu, că cel puțin cu atâta ne putem mândri, că sîntem unica națiune în toată Austria, care

nu are o foaie politică. Odată am avut-o și noi și erau țile grele acelea dela 1848, dar' țiarului nostru redigiat de răposatul Alecu Hurmuzachi îi mersese vestea, și redactorul de mai multe ori a trebuit să se căiască în închisoare de sburdăciunea condeiului seu. Dar' a trecut Alecu, D-șeu să-l ierte, și de atuncia starea noastră politică, economică și socială s'a îndreptat atît de mult, încât oamenii noștri sînt buieci de fericire și nu mai cugetă la foi politice. Mergem dar' și așa foarte bine cu economia, cu scoala, cu politica, cu cultura, în scurt cu toate ce doresci.

— Cu toate acestea fiecare națiune, care are atâta inteligență, atâta nobilime ca voi, ar trebui numai decăt să aibă un organ, care ar trebui să spună stăpânilor voștri, că trăiți măcar, dacă nu gândeți și nu doriți nimica.

— Cât pentru aceasta avem, dragul meu, deputați români în Viena, cari după-ce sînt aleși, aleargă din oraș în oraș, din sat în sat, întrebă și oblicesc toate durerile, toate dorințele și toate suferințele poporului nostru, și le aduc la cunoscința sfetnicilor împărătesci și a camerilor legiuitoare cu o energie și cu o putere oratorică, de le-a mers vestea.

— Aceasta e frumos, foarte frumos din partea lor; eată patrioții care își înțeleg misiunea!

— Mai ales! Ei veți, că te-am convins!

— Cu toate acestea o foaie politică nu ar strica.

— Of Doamne, dar' câte nu ar strica! dar' veți, noi nu sîntem deprinși să facem lux.

— Nu sînt de idea ta.

totuși pentru-ca să nu fim împedeceți în dezvoltarea noastră culturală de loc, află de lipsă a trage atențiunea Preaon. d-ni protopopi români fără deosebire de confesiune, a preoților și învățătorilor asupra unor împregiurări adânc tăietoare în dezvoltarea noastră culturală națională.

Pentru a pute paralisa toată activitatea societăților de maghiarizare și a-i da de gol pe fanaticii acestia, este necesitate imperativă, ca fiecare tract protopresbiterial să fie constituit în reuniune culturală. Să se țină sinoade, consultări, să se înființeze fonduri bisericesti tractuale din cari să se ajute învățătorii mai expuși.

Nu vreau să măgulesc pe nime, nici să imput nimănui, că doară n'a făcut ceea-ce a trebuit să facă. Dacă totuși voiu aduce de exemplu tractul protop. gr.-cat. al Clujului și voiu descrie desbaterile din sinodul ținut în Cluj la 4 Nov. a. tr. prin aceasta numai atâta voiesc a arăta că pe calea reuniunilor culturale tractele protopresbiteriale pot apăra limba, cultura românească și datinele strămoșesti în mod eminent de ori ce invasiune străină.

În sinodul amintit s'au desbătut următoarele lucruri demne de a se publica:

I. S'a raportat despre starea fondului tractual întemeiat în 1870. Acest fond s'a înființat din contribuțiile preoților tractuali, din taxe de 15 cr., dela fiecare cununie și din pedepse. În vara trecută s'au cumpărat 41 jughere de fânăș în hotarul Clujului cari au adus 360 fl. venit curat.

II. Fiindcă statul a înființat scoale de stat în unele comune mestecate cu Maghiari și fiindcă pe Români îi silesc să contribuie la susținerea atâror scoli, deși limba română nu se propune de loc, sinodul a votat din fondul tractual. 1. 40 fl. pentru procurarea cărților de lipsă pentru băieții miseri. 2. Învățătorului din Zam-Sâncraiu 30 fl. remunerațiune anuală pentru propunerea religiei nefind preot în loc și a limbii române la pruncii ce frecventează scoala de stat. 3. La poporul român din Suceag, care din toată sărăcia lui își edifică scoala corespunzătoare legilor numai ca să nu fie siliți a-și da pruncii la scoala de stat, unde sunt batjocoriți și oprți de a vorbi românește, sinodul i-a votat 100 fl. anual în ajutorarea salariului învățătoresc. Acest ajutor numai din toamna anului acestuia îl vor primi pe când trebuie să fie gata și scoala.

III. Sinodul a dat încuviințare acelei dispușeșii protopopesci, că pe docentele din Aghires Gavrilă Monasterian l'a trimis pe speșele fondului la Sânte-jude la cursul de industrie de casă, deschis în vara trecută de învățătorul Petru Grama. După-ce învățătorul trimis a învățat a face tot soiul de coșerci de nueși și spetează, sinodul a decis ca în vara ce vine dînsul să deschidă curs la Aghires la care să fie obligați a lua parte toți învățătorii din tract și apoi fiecare să propună industria de casă în scoală.

IV. Notarul tractual Basiliu Podoba prin o cuvântare acomodată, arată, că pentru-ca preotul român să se scie și poată feri de uneltirile dușmanilor nostri seculari, cari pe toate căile voiesc să ne nimicească este neîncungiurat de lipsă ca să fie în curent cu lucrurile ce se petrec în giurul nostru, și acestea numai prin procurarea diarelor se poate ajunge. După-ce de present avem 2 diare de ți, fără de a voi să abată pre cineva dela prenumărarea diarelor pe care până aci poate le-a prenumărat, propune să prenumere cu toții pentru uniformitate același diar, ceea-ce să și primesce, decidându-se ca și celelalte diare să fie spriginite.

V. S'a decis, ca directorii să fie cu toate puterile în ajutorul docenților, să stăruiască pentru grădini de pomărit, ca acele să fie îngrădite și docenții să învețe pe pruncii a oltui. Poporul să fie instruat a-și plăti dările regulat, a nu-și vinde moșiile, a-și da copiii la scoli mai mari și la măestrii. În tot anul cu finea lui Decembrie să se trimită la oficiul protopopesc datele de lipsă despre născeri, cununii și morți, despre starea materială a poporului, ca cu ocaziunea sinoadelor protop. cari se țin de 2 ori la an să se poată îndrepta reul ce s'ar observa din aceste date. S'a desbătut ce mijloace ar fi de a se lua în contra concubinatelor cari se lătesc pe ți ce merge și ruinează poporul în privința materială și spirituală. După-ce oficiile civili în acest respect nu dau nici o mână de ajutor s'a decis, ca preoții cu toată ocaziunea să admonieze pre respectivii părințese și în cas de lipsă să le de-nege împlinirea unor funcțiuni cari nu sunt ne-

încungiurat de lipsă. Aceasta însă cu cea mai mare precauțiune!

VI. După-ce cu ocaziunea cursului de țesut ce l'a fost deschis statul în Gelou acum 2 ani au câștigat 2 resboae și elevele române din Gelou, cari au frecventat acel curs și după-ce elevele respective mai au lipsă de a se cualifica mai departe, ca să poată întrebuița cu succes resboaele amintite, s'a decis a se scrie și ruga comitetul Asociațiunii transilvane, ca să dea ceva ajutor la 2 eleve cari ar fi aplicate a merge la scoala de țesut dela Dej pentru a se cualifica mai departe. În fine s'a decis, ca ori cine ar dori să viziteze scoalele noastre confesionale numai în prezența directorilor să o poată face.

Aceste sânt decisiunile cele mai momentuoase din sinodul tractului acestuia.

Din aceste se poate vedea, că puțin teren poate avea maghiarizarea în acest tract.

E de lipsă, ca să pășească cu zel și resoluțiune la lucru protopopii. Ei sânt chemați. Dacă îi este permis unui primar, unui comite suprem și vice-comite a se face unealtă oarbă maghiarisării, atunci protopopul român numai datorința și-o va împlini pășind cu resoluțiune întru apărarea limbii, culturii religiozo-morale a poporului încredințat conducerii lui.

Protopopul să fie neadurmit. Să vegheze. În tract nici o mișcare să nu se întempe fără scirea lui. Pe preoți și docenți să-i țină bine disciplinați. Să formeze fond tractual ca la timp de lipsă să poată sări în ajutorul celor lipsiți și preste tot se grijească ca să nu fie permis ori-și-cui a visita scoalele. Sânt organe legale cărorora docenții și directorii au datorința de a le deschide ușa, Evreilor maghiarizați însă și cari uitându-și de chemarea lor aleargă după musce, nu; să-i arunce afară și să-i indrumeze la ordine. Și apoi să grigească, că și autoritățile au s. datorința de a se interesa de toate obiectele ce se propun în scoală într-o formă. Dacă cu ocaziunea vizitărilor, ce de sigur vor urma, directorii vor observa, că vizitatorii au predilecțiune de a se interesa de un singur obiect preferind alte obiecte de lipsă, să-i indrumeze la ordine și să le explice, că de dragul nimenui nu se face excepțiune cu cutare obiect.

Pre calea aceasta purcedând, maghiarizarea va dispărea în întunerecul nopții de unde a eșit.

Deci să se țină regulat reuniuni de docenți, sinoade, consultări, să se înființeze fonduri culturale și atunci înzadar se încearcă crușii în oarba lor trufie, căci nici morți nu ne dăm!

Pre terenul acesta poftesc an nou fericit poporului român. Opincarul.

Cronică.

Actele conferenței electorale a reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Transilvania ținută la Sibiu la 1, 2 și 3 Iunie 1884 au apărut la Sibiu în tiparul „Institutului tipografic societate pe acții“. În prefața acestei dări de seamă asupra decursului conferenței citim următoarele:

„Conform însărcinării primite dela conferența electorală din anul 1884 dăm publicității actele relative la pertractările acesteia.

„Ele arată în ce stadiu se află lupta cea grea, ce supoartă un popor de trei milioane suflete pentru revindecarea sântelor sale drepturi, și prin aceasta pentru prosperitatea scumpei sale patrii. O nouă încheietură în catena grelelor noastre suferințe, ele sânt pe deopotrivă importante amicilor și inamicilor sacrei noastre cauze. „Amicii, și între acestia mai ales bravii și neobosiții luptători, vor afla în dreptatea cauzei noastre cea întărire morală, ce numai dreptatea o poate împlânta în inima omenească.

„Contrariilor nostri aceste acte de nou le vor da ocaziune a se convinge, că nedreptele suferințe, ori-cât sânt ele de grele, nice odată nu vor stinge din inima noastră nemărginita iubire către naționalitatea și patria noastră, nice dorul și firma voință de a ne elupta acea pozițiune, ce ni se cuvine între celelalte naționalități ale monarchiei.

„Fie! ca actele aceste să ne servească nouă, celor-ce suferim, de un puternic impuls spre noua luptă bărbătească în noul period, spre apărarea cauzei sacre! Ear' contrariilor nostri servească-le de un puternic îndemn ca să-i modereze urele și să învețe a fi dreptți și ecuitabili către acest popor, care-și iubesc patria întocmai ca și ei, a sacrificat totdeauna, sacrifică și astăzi avere și sânge poate mai mult decât adversarii sei.

Sibiu, Noemvrie 1884.

„Comitetul central electoral al partidei naționale române.“

Procesul de presă al „Tribunei“. Astăzi ni s'a comunicat actul de acușățiune din partea tribunalului reg. ung. de aici. Terminul

pertractării finale în fața curții cu jurați e hotărât pentru ziua de 3 Februarie a. c. st. n.

Necrolog. Dr. Emil Brote, medic imp. reg. de regiment a reposat după o boală îndelungată în 31 Decembrie 1884 st. v. în Viena, și se înmormentează astăzi după ameași tot acolo. Defunctul a fost răpit fără cruțare în vârsta vigoasă de 36 de ani familiei, națiunii și chemării sale, căroro tuturor le-a fost cu totul devotat în întreaga sa viață, durere atât de scurtă. Toți căți l-au cunoscut se vor împreuna în fața mormântului seu cu noi, spre a țiece din suflet înduișat: Fie-i țărina ușoară și memoria eternă!

Biserica gr. or. din orașul intern al Sibiului a avut ieri, în ziua anului nou, de a însemna un act important în istoria sa. Parochul de până acuma, dl asesor consistorial Zacharia Boiu repășind dela parochie a dat în decursul liturghiei expresiune simțemintelor sale duoase printr'o cuvântare, ce a pētruns inimile parochienilor recunoscători și iubitori. Conform regulamentelor dl protopresbiter al Sibiului, Simeon Popescu, este de aci încolo parochul bisericii din orașul intern al Sibiului.

Camera advocațională din Arad va ține la 31 n. l. c. ședința generală în strada Tököli nr. 1 la oarele 3 d. a.

Reforma casei de sus și naționalitățile. Sub titlul „O întrebare“ cetim în „Pesti Napló“ următoarele șire de tot hazul: „Am primit următoarele șire: Nu scriu prim — mi-ar plăcea numai să fac atenți pe accia, cari voiesc să aleagă membri în casa de sus prin comitate, — cugețat-au oare, — că dacă Bihorul, Alba-de-jos, Caras, Hunedoara, Năsăudul, Făgărașul și Sasii vor alege naționalisti — nu expun oare casa de sus desbaterilor naționale, — și casa de sus negreșit că are multe defecte, — dar' a fost totdeauna ungurească și reforma ar trebui să se sēvirșească la toată întemplantarea astfel, ca să-i rămână acest caracter. Gyulaférvári“. Și „Pesti Napló“ dă loc acestei notițe „sincere“, ba o reproduce și guvernamentalul „Nemzet“.

Emigrație românească în America. Unul din redactorii „Telegrafului“ a avut ocazia să vorbească cu un agent al societății americane „The Canadian Pacific Railway“, care a cutreerat Ungaria, România și Dobrogea în scopul de a îndupleca țeranii să emigreze în Statele-Unite. Agentul l'a asigurat, că stăruințele sale printre Germanii din Dobrogea (trecuri aici din Rusia) nu au cam dat roade; ele au fost însă încoronate cu un deplin succes în Bănat, de unde au să plece la primăvară în America preste 200 de familii române. Avantagiile ce oferă emigranților agentul, sânt din cele mai atrăgătoare. Cărți scrise în românește și tipărite la Londra și Amsterdam, prezentă condițiunile climatice, calitatea pământului și lesnirea de a-l lucra în colori cari nu pot decât fascina o poporațiune sărăcită și amărâtă.

Visitele și cărțile de anul nou în București. Cetim în „Românul“: Pe ori cine întâlnești, nu-l auți vorbind decât despre pierderea de timp causată de visitele de anul nou sau de trimiterea cărților de visită pe la prietini și cunoscuți. Cu cât are cineva relațiuni mai întinse cu atât această sarcină devine mai grea. Cunoascem unele persoane cari au nevoie să-și iee un secretar pentru a pute răspunde la numeroasele cărți primite. Și cu toate aceste, nime n'are îndrăzneală de a se ridica în contra acestui obicei, care, ca toate obiceiurile, se împotrivesc din toate puterile încercărilor ce se fac de a' l' desrădăcina.

Cu toate aceste, un bun început s'a făcut în unele țări, mai cu seamă în Italia și în Germania și de câțva timp chiar și la noi.

Mulți și-au țiece: N'ar fi oare mai bine să se întrebuițeze banii cheltuiți, de obicei pe trăsuri și cărți de visită, pentru un scop mai binefăcător? Dacă acci bani s'ar dărui celor cari, în momentele aceste, n'au nici lemne, nici hrană, oare omenirea ar merge mai rău?

De aceea am vățut oameni de omenie dăruiind, pentru scutiure de visite, câte o sumă îndestul de însemnată la săraci, cu ocaziunea anului nou.

În acest mod scăpăm și de o sarcină, care cu înmulțirea relațiunilor a devenit nesuferită, și în același timp aducem o ușurare din cele mai mari unei imense clase de desmoșteniți, cari au toate cuvintele de a se uita cu invidie și ură la acci cari petrec în căldură și în bine, în aceste zile de sărbători, pe când ei tremură de frig și de foame.

Să sperăm că exemplul ce s'a dat deja, va fi imitat din ce în ce mai mult.

Varietăți.

(Anul electric). Unica salutare plină de speranțe și bucurie cu ocaziunea anului nou 1885 o aflăm în revista științifică „Lumière électrique“, cel mai bogat și mai însemnat diar în praxa și teoria electricității. Directorul acestei

reviste, Dr. Cornel Herz, începe numărul de anul nou cu următoarele cuvinte de însemnatate și pentru specialiști de tot interesante: „Anul 1885 e menit a vedea rezolvarea celor mai mari probleme ale științei electrice. Preste puțin timp se vor face decâtă Criel-Paris încercările practice pentru transportul de putere cu ajutorul electricității. Urmările unui progres atât de mare se vor arăta în curând; puterea mobilă se va expeda pretutindine pentru un preț de tot mic și răspândirea generală a modului nou de iluminare cu electricitate, care până aci a fost întrebuițat numai în unele locuri se va asigura în curând. Atât operațiunile galvanoplastice cât și folosirea electricității la producerea de metale, vor lua un avent mare și puterea electrică, pusă la dispoziția tuturor lucrătorilor, va da rezultate acum încă necalculabile. Afară de aceasta s'au mai încheiat tocmai acum experimente foarte însemnate pe terenul telefoniei. Conform acestor experimente nouă, glasul se va pute conduce la moment în depărtările cele mai mari și se poate prevedea de pe acum, că către sfirșitul secolului acestuia, serviciul telegrafic și cel postal se va înlocui cu un serviciu general telefonic.“

(Calendarul chinez). Anul chinez are trei sute șese-șeci de zile, împărțite în douăsprezece luni; ziua se împarte în nouă-șeci și șese de părți. În cursul anului sânt multe sărbători; eată cele mai principale:

Ianuarie: Sărbătoarea solemnă numită Kuanin, fecioară chineză, divinitate tutelară a femeilor. Sărbătoarea solemnă a lui Julai-Buda.

Februarie: Sărbătoarea primăverii. Sărbătoarea lui Ciang, zeul casei. Comemorațiunea coboririi zeilor pe pământ. Douăsprezece Februarie, sărbătoarea primei zile a anului.

Aceste sărbători încep în ajunul celei din urmă zile a lunii a douăsprezece; cu șeci zile mai înainte, tribunalele sânt închise și serviciul poștei este întrerupt în timpul celor dintăiu trei zile; se vizitează templele și toți se duc pentru a saluta autoritățile. Se dau spectacole, jocuri și toată lumea petrece.

La 26 Februarie este renumita sărbătoare a Lanternelor.

Martie: La 15, născerea zeilor domestici.

Aprilie: La 5, comemorațiunea morților; se arde pe morminte hârtie albă, galbină, verde etc. hârtie aurită.

La 11, ceremonia arăturelor. Șeful statului conduce singur un plug.

La 29, sărbătoarea zeiței pământului.

Maiu: La 1, sărbătoarea mamei copiilor; la 4, sărbătoarea reginei cerului; la 31, sărbătoarea patrocanei orbilor. Se scie că orbirea este unul din cele mai mari flagele ale Chinei.

Iunie: Întrarea cu luntrea.

Iulie: Născerea zeului focului.

August: Antăia și a lunii este consacrată strămoșilor; aceasta este o sărbătoare a morților.

Septemvrie: La 6, sărbătoarea secerișurilor; la 7, sărbătoarea agriculturii; la 10 sărbătoarea trăsnetului.

Octomvrie: Câteva sărbători religioase neînsemnate.

Noemvrie: Sărbătoarea zeului vērșatului; sărbătoarea zeilor cari președ la cei cinci munți sfinți.

Decemvrie: Născerea lui Confucius; la 20, sărbătoarea lui Buda.

Posta ultimă.

Budapesta, 13 Ianuarie n. Consulul general german, contele Berchem, a călătorit ieri seara la Fiume spre a raporta raporturile comerciale de acolo și a raporta despre ele ministerului de externe din Berlin.

Madrid, 13 Ianuarie n. Senatul a votat cu 136 contra 48 voturi încredere guvernului în cestiunea studenților.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 14 Ianuarie n. Casa deputațiilor. În cartea de interpelațiuni e notată interpelațiunea lui Gavrilă Ugron pentru neconsiderarea intendatului suprem de Curte ungurească. Trecându-se la ordinea zilei a luat cuvântul deputatul guvernamental Visi.

Frankfurt I. M. 14 Ianuarie n. Consilierul de poliție Rumpf, cunoscut din procesele socialiste, a fost aflat ieri seara înaintea casei sale omorât, străpuns fiind de două lovituri de pumnale. Făptuitorul nu e eruat.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extras din foaia oficială.

Licitatiuni.

Februarie 16. Realitățile lui Vasile Orban și ale soției sale Malvina născ. Vasváry în sala Nr. 7 a tribunalului din Arad.

Ianuarie 31. La judecătoria din Deva realitățile lui Iosif Schwarz.

Februarie 2. La judecătoria din Crișul-mare realitățile lui Antoniu Szűcs și ale soției lui Iudita Papp din Crișul-mare.

Ianuarie 28. La judecătoria din Careii-mari realitățile Barbarei Iărmi din Iarmel.

Marție 3. La tribunalul din Arad realitățile erediilor rămași după Lazar Mihailovics din Șiria.

Publicări:

La averea rămasă după Margareta Thomae din Dumitreasa a se însinua în timp de 45 zile la tribunalul din Bistrița.

La averea rămasă după Georg Iung din Lechința a se însinua în timp de 45 zile la tribunalul din Bistrița.

La averea rămasă după George Botezat din Bucacul-mic în timp de 45 zile la tribunalul din Bistrița.

Concurse

S'a deschis concurs:

Asupra firmei Iefta Ioanovicu din Biserica-albă.

Asupra firmei Salamon Regenbogen neguțator de haine muieresci din Cluj.

Scrieri economice.

Piața din Sibiu, 13 Ianuarie Grâu Hectolitru 74-80 Kilo fl. 4.80 până fl. 5.60, grâu mestecat 68 până 82 Kilo fl. 3.60, până fl. 4.30 sęcara 66 până 72 Kilo fl. 3.30 până fl. 3.90, orș 58 până 64 Kilo fl. — până fl. —, ovės 38 până 45 Kilo fl. 1.75 până fl. 2.35, cucuruzul 68 până 74 Kilo fl. 3.— până fl. 3.60, mēlaiul 74 până 82 Kilo fl. 5.— până fl. 6.—, crūmpene 68 până 70 Kilo fl. 1.50 până fl. 1.70, semēntă de cânepă 49 până 50 Kilo fl. 10.— până fl. 11.—, mazerea 76 până 80 Kilo fl. 7.— până fl. 8.—, linte 78 până 82 Kilo fl. 12.— până fl. 18.—, fasolea 76 până 80 Kilo fl. 8.— până fl. 6.—, pāsāt de grâu 100 Kilo fl. 17.— până fl. 18.—, fāină Nr. 3 100 Kilo fl. 13.— Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slānina 100 Kilo fl. 55.— până fl. 60.—, unsoarea de porc fl. 54.— până fl. 56.—, sēu brut fl. 33.— până fl. 36.—, sēu de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de sēu fl. 56.— până fl. 58.—, sāpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fēn 100 Kilo fl. 1.80 până fl. 2.—, cânepa fl. 41.— până fl. 42.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spiritul p. 100 L. 29 până 31 cr., carnea de vită Kilo 44 cr. carnea de vitel 40 până 50 cr., carnea de porc 46 până 50 cr., carnea de berbec 24 până 26 cr., ouē 10 cu 20 până 25 cr.

Piața din Brașov, 10 Ianuarie. Grāul hectolitru fl. 5.60 grāu mestecat fl. 3.80, sęcara fl. 3.60, orș fl. 3.50, ovės fl. 2.10, cucuruzul fl. 3.—, mēlaiul fl. 4.—, mazerea fl. 5.60, linte fl. 6.80, fasolea fl. 4.40, crūmpenele fl. 1.20, carnea de vită p. kilo 40 cr., carnea de porc 48 cr., carnea de berbec 24 cr.

Piața din Sighișoara, 10 Ianuarie. Grāu curat hectolitru fl. 5.— până fl. 6.—; grāu mestecat fl. 4.30 până fl. 4.80; sęcara fl. 3.20 până fl. 3.50; ovėsul fl. 2.— până fl. 2.30; cucuruzul fl. 3.60; fasolea fl. 4.—; crūmpenele fl. 1.60; mazerea chilo 20 cr.; linte 22 cr.; mēlaiul 13 cr.; lumini de sēu chilo 60 cr.; sāpunul 32 cr.; sēu brut 32 cr.; sēu de vită fl. 1.—; unsoarea de porc 65 cr.; carnea de vită 40 cr.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta dela 13 Ianuarie st. n.

Grāu (din Banat): 72-75 Kilo fl. — până —, 76-81 Kilo fl. — până —, (lūngă Tisza) 72-75 Kilo fl. — până —, 76-81 Kilo fl. 7.70 până 8.20, (de Pesta) 72-75 Kilo fl. — până —, 76-81 Kilo fl. 7.60 până 8.10, (de Alba-Regalā) 72-75 Kilo fl. — până —, 76-81 Kilo fl. 7.60 până 8.10, (de Bacska) 72-75 Kilo fl. — până —, 76-81 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72-75 Kilo fl. — până —, 76-81 Kilo fl. 7.35 până 7.85. Sęcara (ungureascā) 70-72 Kilo fl. 6.90 până 7.15 Orș (nutreț): 60-62 Kilo fl. 6.40 până 6.75; (de berārie) 62-64 Kilo fl. 6.90 până 9.60. Ovės (ungurec) 37-40 Kilo fl. 6.30 până 6.60. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.25 până 5.30; de alt soi fl. 7.10 până 7.15. Rapița fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12.—. Mēlaiu (ungurec): fl. 6.20 până 8.20.

Tempul de furnisare.

Grāu (primāvarā) 75 Kilo fl. 8.26 până 8.27 (per Septembrie-Octombrie) Kilo fl. 7.82 până 7.85. Sęcara (primāvarā) — Kilo fl. 5.74 până 5.76 Cucuruzul (Maiu-Iunie) fl. 5.97 până 5.98. Rapița (August-Septembrie) fl. 12.9/10 până 12.9/10 Spirit (brut) 100 L. fl. 28.25 până 28.57

Bursa de București.

Cota oficială dela 12 Ianuarie st. n. 1885.

Renta amort. (5%) Cump. 92.— vënd. —.— Rur. conv. (6%) 86 1/2 — — — — Act. de asig. Dacia-Rom. 280.— " 315.— Banca națională a Romāniei 1270.— " — — — — Impr. oraș. București 30.— " — — — — Credit mob. rom. 185.— " — — — — Act. de asig. Naționala 210.— " 231.— Scrieri fonciare urbane (5%) 93 1/2 " 87.50 Societ. const. 244.— " 250. 1/2 Schimb 4 luni — " 30.— Aur 16 " 20.—

Bursa de Viena

din 13 Ianuarie st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6% 123.30 " " " " 4% 96.35 " " " " 5% 92.45 Imprumutul căilor ferate ung. 146.30 Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune) 98.30 Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune) 121.— Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune) 105.80 Bonuri rurale ung. 101.70 " " cu cl. de sortare 101.50 " " bānățene-timișene 101.— " " cu cl. de sortare 100.25 " " transilvane 101.25 " " croato-slavone 100.— Despăgubire pentru dijma ung. de vin 98.75 Imprumut cu premiu ung. 116.25 Losuri pentru regularea Tisei și Segedin 118.30 Rentă de hārtie austriacā 83.10 " " argint austriacā 83.95 " " aur austriacā 105.50 Losurile austr. din 1860 137.— Acțiunile băncei austro-ungare 864.— " " de credit ung. 308.— " " " " austr. 290.30 Argintul — Galbeni împărătesci 5.80 Napoleon-d'ori 9.79 1/2 Mārci 100 imp. germāne 60.40 Londra 10 Livres sterlinge 123.80

Bursa de Budapesta

din 13 Ianuarie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6% 122.75 " " " " 4% 96.25 " " " " 5% 92.30 Imprumutul căilor ferate ung. 146.25 Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune) 98.— Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune) 120.50 Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune) 105.50 Bonuri rurale ung. 101.50 " " cu cl. de sortare 101.25 " " bānățene-timișene 101.25 " " cu cl. de sortare 100.— " " transilvane 101.— " " croato-slavone 100.— Despăgubire pentru dijma ung. de vin 98.75 Imprumut cu premiu ung. 116.50 Losuri pentru regularea Tisei și Segedin 118.50 Renta de hārtie austriacā 83.— " " argint austriacā 83.90 " " aur austriacā 105.30 Losurile austr. din 1860 137.— Acțiunile băncei austro-ungare 865.— " " de credit ung. 308.25 " " " " austr. 295.30 Argintul — Scrieri fonciare a le institut. de cred. și ec. „Albina“ 101.50 Galbeni împărătesci 5.76 Napoleon-d'ori 9.79 Mārci 100 imp. germāne 60.30 Londra 10 Livres sterlinge 123.85

Nutreț de vite.

La bunul Haller din comuna Zoltan (lūngă Sighișoara) cumpērat de un consorț de locuitori din acea comună, se află de vëndut 40-45 orgii de fēn foarte timpuriu făcut și bun, între care se cuprind 7 orgii otavă, paie de ovės din 400 de clāi, paie de grāu din 130 de clāi, 150 hectolitru de ovės, 80 hectolitru de cucuruz, toate în prețuri foarte moderate.

Pentru acei cumpēratori, cari ar cugeta să mănānce cu vitele lor nutrețul menționat pe loc, se va da gratis pašunitul de earnă până în 20 Aprilie 1885 c. n., mai multe staule (grajduri) și șopruri bine închise, ca adăpost pentru oi și o odaie de locuit pentru păzitori.

Informațiuni exacte se pot primi în Zoltan dela preotul român G. Vātășan, în Sighișoara, dela dl senator Ioan Siandru și în Sibiu dela Direcțiunea Institutului „Albina.“

Zoltan, 2 Ianuarie 1885.

[117] 1-3 Administrațiunea moșiei.

Advertisement for a law office: 'Aduc la cunoștința on. public, precum că mi-am deschis Cancelaria de avocat în Sibiu piața mare Nr. 19' by Dr. Basiliu Preda.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table showing train schedules between various cities including Budapest, Brașov, Sibiu, and Timișoara. Columns include destination, train type, and departure times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.